

önskar genom styrelsen alla medlemmar

God Jul
och
Gott Nytt År

Släkten Tunberg kallar till årsmöte och inbjuder till släktträff

*Söndagen den 2 september 2018 klockan 11.00
I Slötagården, alldeles intill Slöta Kyrka, åk riksväg 47 mot
Jönköping, ta av mot Vartofta i höjd med Alleberg*

Klockan 11.00 välkomsthälsning och årsmötesförhandlingar.

Lunchen serveras klockan 12,30

Klockan 14,00 berättar Ted Rosvall

Därefter blir det kaffe och tårta innan släktmötet avslutas.

Försäljning av släktböcker under hela mötet.

Pris för sopplunch samt kaffe och tårta är:

Barn 0 - 7 år gratis

Barn 8 - 12 år 75 kronor

Övriga betalar 200 kronor

Anmälan senast den 10 augusti 2018 till:

Ingrid Johansson tfn 0515 321 60

Ake Abrahamsson tfn 515 72 60 42

Väl mött till en trevlig och gemytlig träff

Årsmötesförhandlingar enligt stadgarna.

Släktföreningen Tunbergs Styrelse

Styrelsen 2015 - 2018 består av följande ledamöter

Ordförande	Åke Abrahamsson	Marka	0515-726042
V. Ordförande	Lennart Sandin	Herrljunga	070 218 25 96
Sekreterare	Birgitta Renström	Skövde	0500-418200
Kassör	Urban Azelius	Ulricehamn	0321-25139
Övriga	Marianne Grindeskog	Falköping	515-37063
	Peder Wilhelmsson	Trädet	0515-51123
	Ingrid Johansson	Skörstorp	0515-32160
	Margareta Thor	Kinnarp	0515-33051
	Gösta Wilhelmsson	Trädet	0515.51248
	Margareta Andersson	Torbjörntorp	0515-31383
	Fredrika Filipsson – Shaw		
		Slutarp	070 85 37 365
	Fleming Torstensson	Falköping	0515-33353

Ingrid.joh@outlook.com

Mailadressen ovan är allt vad ni behöver veta. Det är nämligen den adressen ni skall använda när ni meddelar Ingrid att det har skett förändringar i familjekretsen. Detta hänger samman med en mycket viktig sak nämligen uppdateringen av våra släktböcker. Åren går och nya Tunbergare föds medan andra går ur tiden. Det finns ingen möjlighet att uppdatera detta om vi inte får reda på vad som händer i familjerna runtom i vår stora släkt. Ingrid är således den som skall få informationen om vad som har förändrats sedan sist.

Det går naturligtvis lika bra att skicka brev till Ingrid Johansson, Skörstorp Klockaregården, 52191 Falköping.

Julhälsningskommittén har denna bestått av Lennart Sandin, Birgitta Renström och Åke Abrahamsson.

Vi kommer att skicka julhälsningen digitalt till de E - postadresser vi har för att spara in lite på kostnaderna.

Släkträff och årsmöte 2018

Det förra årsmötet beslutade att det inte skall dröja mer än tre år till nästa. Det blir samtidigt en mätare på vad vår förening är 2018. Man måste komma ihåg att både en och två generationer har passerat sedan föreningen bildades och den entusiasm som fanns när den startade har ersatts av en annan entusiasm. Då var det oplöjd mark där släktingar genom alla tider bara väntade på att komma i dagen under flitigt arbete med mikrofilm högt och lågt. Även detta har ändrat sig, Bekvämt sitter man vid sin dator med tillgång till ett jättematerial även om stötestenar finns även nu. Vi har konstaterat att vi var ganska få i Slötagården för tre år sedan. Långt ifrån hur våra släkträffar gestaltade sig när föreningen var ung.

Vi hoppas förstås att många skall hörsamma kallelsen och möte upp i Slöta den andra september nästa år.

Årlig medlemsavgift?

Vår Förening skiljer på ett avgörande sätt från andra ideella föreningar som alla har en årlig medlemsavgift. I stället betalar vi femtio kronor som en engångsavgift i vår släktförening. Jag kan förstå hur de som bildade föreningen resonerade; vi har ju ingen egentlig föreningsverksamhet, det är mellan tre och fem år mellan årsmötena och så vidare. Det som är föreningens motto och drivkraft är att forska reda på och publicera kunskaper om släktens utveckling och det har vi gjort med besked. Fyra släktböcker har det blivit, mycket av detta arbete har Ingrid Johansson i Skörstorp gjort. Den förväntade försäljningen av böckerna efter den första har dessvärre varit ganska klen. Den första börjar för övrigt att dyka upp på den antikvariska marknaden. Köp om ni får se den.

Föreningens ekonomi är således en mycket viktig fråga att hålla ögonen på. Vi måste ha kassa så att vi kan skicka ut en julhälsning varje år. Vi ser dock att vi ganska snart kan hamna i en situation när vi inte kan klara detta. Släkträffarna däremot, måste bära sig själva ekonomiskt. Den andra delen är släkten som växer så att det knakar. Det är helt enkelt svårt att fånga in nutida händelser i släkten. Födda, giftermål, avlidna och så vidare. För varje generation växer släkten kraftigt på bredden. En viktig diskussion att ta på släktemötet.//Åke

Observera att det inte kommer någon mer kallelse till släktmötet utan det är som det alltid har varit; kallelsen finns i julhälsningen året innan. Den finns alla skäl att göra en lämplig markering i kalendern redan nu.

E postadresser - Vi behöver många fler

Snälla Ni - meddela Urban din E - postadress genom att skicka ett mail till urban.azelius@telia.com.

Våra släktböcker är alltid oundgängliga och själva kärnan i vår förening

I den fjärde släktboken finns massor med nya uppgifter och händelser som inträffat sedan de förra böckerna kom ut. Om inte en uppgift om födda eller avlidna finns med beror det på ATT INGRID INTE HAR FÅTT VETA HUR DET LIGGER TILL. Förutom nya uppgifter har en genomgripande genomgång och rättning av tidigare uppgifter gjorts. Den första släktboken har med tiden ersatts av en pärmupplaga. Observera att Ingrid har gjort total revidering av innehållet jämförd med boken. Av kostnadsskäl lägger vi inte upp något lager av denna utan vi framställer i takt med efterfrågan. Detta innebär även en möjlighet till kontinuerlig uppdatering om så skulle behövas. Det är bara att byta ut en sida mot en annan. Av den andra och tredje släktboken finns ett betryggande antal. Passa på och köp, du ökar ditt kunnande om slakten och försäljning av släktböckerna är mycket viktig för vår ekonomi.

Tänk på att alla fyra delarna bildar en helhet, så du behöver ha alla för att ha all kunskap på hand. Ta kontakt med Urban via mailadressen ovan eller per post till Urban Azelius, Brunn 103, 52190 Ulricehamn. Tfn 0321-25139.

Bok 1 och 2 kostar 250 kronor vardera. Bok 3 kostar 180 kronor Bok 4 kostar 160 kronor. Ta alltid kontakt med Urban först innan du skickar några pengar.

Släktresa även 2018!

Det blev det en släktresa med stort deltagande sommaren 2017. Stort tack till Margareta, Margareta och Birgitta för allt arbete ni haft med att ordna det så fint. Ni ser referatet på annan plats i julhälsningen. När detta skrivs är det långt till sommaren och mycket kan hända men målet är klart. Vi siktar på en resa även 2018. Man kan räkna med att det kommer att finnas ett prospekt klart under mars månad. Är du intresserad skall du ta kontakt med Margareta Andersson, Margareta Thor eller Birgitta Renström. Telefonnummer hittar du i listan ovan.

Hemsidan

Vi har gjort om hemsidan under de senaste åren eller så. Adressen är falbygden.nu - lättare adress finns inte. Skriv bara in adressen i sökfältet så är saken klar. Hemsidan är aktiv men lider svårt av brist på intressant material. Jag efterlyser medhjälpare som vill hjälpa till med att skaffa material.

De som var med på sommarresan 2017

Läs reseberättelsen nedan som Ingrid E Johansson skrivit

Så samlades vi då igen i tidig morgonstund
I bussen som oss till Bohuslän skulle ta
Skönt att fått sig en ordentlig blund
Innan sittplatserna vi skulle inta

Kända ansikten och glada miner
Vi mötte ju på resan vår
Inga sura tråkiga vi ser
Även om det inte längre är vår

Men naturen kan man alltid betrakta
Vilken årstid det än vara må
Fast bussen körde ju inte sakta
För vi Stenungsund skulle nå

Där fick vi med oss en kunnig guide minsann
Som berättade för oss var vi var
Och kaffe fick vi vid utsikt så grann
Vid gamla tjörnbrons fäste som fanns kvar

Sedan bar det iväg över öarna många
Så att vi till "Saltön" skulle komma
Där fick vi till hamnen gånga
Och se små trädgårdar blomma

Platser från TV-serien vi kunde se
Men namnen var inte detsamma här
Och guiden peka: se där
Men allt fanns inte just här

För på Rågårdsviks Pensionat vi åt vår mat
Som var "pensionatet" i serien, dit vi for
Det låg en bit därifrån, men snart
Blev man mätt för fisken var god och stor

Så hemåt det bar med kosan mot sta`n
Uddevalla en badplats har
Där fiket Snäckan har öppet hela da`n
Så i Gustavsberg vi kaffet tar

Sedan mot kvällen hemåt det bar
Trötta men glada vi var
Och sången klinga så vackert så
I bussen innan vi av skulle gå

Så tack än en gång för en resa skön
Som ” tjejerna” ordnat så bra
Dom får ju för detta ingen annan lön
Än vårt tack tack ska ni ha

Hälsning från Kalifornien,

Vi har just satt oss på planet från Sverige tillbaka mot Kalifornien efter fem underbara sommarveckor hemma på den svenska västkusten. Det sägs att man aldrig blir så svensk som när man bor utomlands, jag är villig att instämma till fullo.

Jag heter Ulrika Molin och bor söder om Los Angeles i USA. Jag kommer från mysiga Trä&Caféstad Alingsås, och mina föräldrar Ulla (f. Sandin) & Roland Karlsson, är från Herrljunga resp Vårgårda. De drömde själva om att besöka utvandrare släktingar i USA, och på 60-talet tog de båten till New York och emigrerade till Amerika och bodde här under ett par år.

Som nygifta för 14 år sen, fick jag och min man Hans, en liknande chans att åka över och jobba, och prova på livet som utlandssvenskar i ett annat land, en annan kultur. Vi tyckte båda det kändes otroligt lyxigt att få komma till Kaliforniens härliga klimat, med sol & värme, palmer och hav. Det njuter vi fortfarande av. Det som skulle bli 3 år har hunnit bli 14, och vi har nu ett hus och två flickor på 11 och 13 år som går i skolan, spelar fotboll, tar danslektioner, och som plötligt känner USA som SITT land, SITT hemma.

Hur hände det? Jag som älskade livet hemma i Alingsås & Göteborg... Först måste jag förklara, att det har aldrig funnits något tillfälle, då vi "bestämde oss för att stanna" här i USA. Åren har liksom bara smugit sig på. Min man jobbade ursprungligen för Volvo. Själv jobbade jag de första åren som musiklärare och startade svenska-kurser för vuxna (ett fantastiskt sätt att få amerikanska vänner, och lära sig mycket om kulturen här), men numera jobbar jag som fotograf sen ett antal år. Vi jobbade hårt och målmedvetet de första åren för att skapa jobbmöjligheter och hitta vänner, skapa ett nätverk som kunde fungera istället för den familj vi saknade.

Så när den ekonomiska krisen slog till 2008, var vi tacksamma över att ha jobb, och det blev naturligt att stanna kvar där vi var.

Vad upplever vi som de största skillnaderna, vad förvånar oss mest med livet i Kalifornien? Kanske att det faktiskt är en så stor kulturskillnad jämfört med Sverige. Vi som trodde att våra två västerländska länder var så lika, upplevde att vår historiska bakgrund utgör en stor skillnad i hur folk lever och resonerar när det gäller jobb, sjukvård, skatt och tillgång till skola & utbildning mm.

Å ena sidan känns det gammaldags här, att så många mammor fortfarande är hemma med barnen och ansvarar för hushållet, å andra sidan erhåller mamman en status och en djup respekt för det "yrke" mamma-rollen utgör i det amerikanska samhället, på ett sätt som inte finns i Sverige.

Jag och Hans lär oss mer och mer att respektera skillnaderna och försöka förstå att det finns anledningar till att folk tänker och resonerar annorlunda än vad vi är vana vid.

Å andra sidan, det jag verkligen högaktar med Sverige, och alltid kommer förbli stolt över, är att vi genom våra skattepengar ger alla barn samma möjlighet till skola & utbildning, och framförallt, till sjukvård. Jag bor numera i ett land som har tillgång till allt som kan köpas för pengar. Men om man INTE har pengar, så kan man numera gå bort för att man inte har råd att hämta ut sin diabetes-medicin. Jag vet att det finns mycket vi svenskar klagat på, men jag är otroligt stolt över att vara svensk.

Jag nämnde att man känner sig väldigt svensk när man bor utomlands. Jag känner mig enormt tacksam över att ha fått växa upp i Sverige, och jag är stolt över det fina, generösa land vi har. Vi gör vårt bästa för att ge våra barn så mycket vi kan av vår svenska identitet.

Det är med stolthet och glädje vi tar dem med hem varje sommar, och njuter av de långa sommarkvällarna, äter falukorv, köttbullar och färskpotatis, spelar kubb, cyklar i småstan och fikar på något av alla stans cafeer. Vi hälsar på släkt och vänner i Herrljunga, Säm och Alingsås och njuter av vårt svenska sommarparadis under några ljuvliga veckor innan vi återvänder till det som vi kallar vardag här i Kalifornien.

Vi är otroligt tacksamma att få ha två hem, och nu räknar vi ner dagarna till nästa sommar!

Många varma hälsningar, Ulrika Molin (f.Karlsson)

Ulrika Molin född Karlsson tillhör Anders släkten, hennes mormor var Märta Sandin född Johansson i Kölaby 05 11 24.

Märtas föräldrar var Hilma Josefsdotter gift med Skräddarmästare Gustav Johansson född 9/4 1872, Storegården Alvared Åsarp, som sedan bosatte sig i Trädet, där Ulrikas mormor växte upp.

EN FANTASTISK MORFAR

Fotot är sannolikt taget 1930. Hela familjen uppställd framför bostadshuset på Hallagården byggt 1923. Från vänster Elof, Åke, Valter, Ebba, Hilda och Oscar.

Den här berättelsen handlar om min morfar Oscar Johansson, Hallagården, Jäla. Många barnbarn berättar gärna med värme om en älskad farmor eller mormor. När vi "småpojka i Ammentorp" växte upp fanns varken farmor eller mormor.

Vi, Anders och Göte, är båda födda 1945.

Farmor Selma avled redan 1944 och mormor Hilda 1946. Farfar var ganska gammal och hade inget större intresse av oss barnbarn. Annat var det med morfar Oscar.

Han föddes 1883 och fick ett långt liv. En bra introduktion är att läsa sonen Elofs berättelse sid. 338 i vår första släktbok 1706-1986.

Morfar Oscar gifte sig med Hilda och fick fyra barn. Ebba, Valter, Åke och Elof. Ebba, min mamma, gifte sig med Gunnar Karlsson och flyttade till S:t Ambjörntorp i Jäla. Även här blev det fyra barn – Marianne, Uno, Göte och Anders. Morfar blev änkeman ganska tidigt och, tror jag, relationen till Ebba blev därför extra varm och nära. Det gynnade även oss småpojkar som ofta hälsade på i Hallagården. Vi småpojkar fick förmånen att träffa och umgås med morfar ända upp i 25 årsåldern. 25-årsåldern.

I denna berättelse försöker vi minnas olika episoder och den kunskap om livet som morfar gav oss. Lillebror Anders, som är bosatt i Luleå sedan många år, har stöttat mig med sina minnen. Erik Axel Karlfeldts beskrivning av Fridolin "som talar på bönders sätt, men med lärde män på latin" tycker jag exakt beskriver vår morfars förmåga. Han var en mycket social och religiös person. Men, han tillämpade en praktisk och jordnära religion. Han var oerhört beläst i Bibeln och när det kom en ny präst eller pastor till socknen "förhörde" han dem på deras kunnighet och tolkning av Guds ord. Jag är övertygad om att han, många gånger, var mer kunnig än en välutbildad präst.

När prästen och kantorn inte var överens sa morfar "att stoppar man två stora greser i samma säck, så bits dom". Det kunde låta elakt – men det var inte morfar. Det var jordnära och hög status eller utbildning påverkade inte hans åsikt. En annan lärande berättelse var att när bonden A lastat kärran full med sten och hade svårt att orka upp för backen var det svärjande grannen B som hjälpte till. Den kristne grannen C, däremot, tittade åt ett annat håll. En framstående kvinna i kyrkliga syföreningen sa "att nu går sola ner över Jäla" när en präst flyttade. När en ny och modernare präst kom så sade hon att "nu går sola upp över Jäla igen". Det tyckte morfar var en dålig sol. Den går ju upp och ner oavsett vad vi har för präst. På den tiden var det inte vanligt att se vuxna karlar gråta. Men, när morfar berättade för oss hur han saknade sin Hilda så grät han öppet. Han tyckte att Gud hade varit hård som tagit bort hans Hilda så tidigt.

Morfar var också en ekonomiskt lagd man. Lite sedelärande berättade han, att när han jobbade i USA för att tjäna ihop pengar för att köpa gården, så drack han vatten på rasterna istället för öl som arbetskamraterna gjorde. På det sättet sparade han en halv dollar per dag. Vid ett tillfälle besökte han Lasarettet i Falköping. Där kom han i samspråk med en bonde från Vara som berättade att de hade köpt en skördetröska. De behövde inte tröskverket längre och han undrade om morfar var intresserad. Morfar visste att Elofs tröskverk inte var i bästa skick och visade ett visst intresse. Varabon sade att Du får det för 1.000:-. Morfar svarade inte och det blev tyst. Efter stund sa Varabon att Du får ta det för 500:- och då slog han till. "Det lönar sig att vara tyst ibland" lärde oss morfar. Även ett ekonomiskt sinne kan bjuda på givmildhet. Vid ett tillfälle blev mor och fars bästa ko sjuk och måste nödslaktas. Man oroades över att slakteriet skulle kassera kon, vilket skulle innebära en dubbel förlust. Anders var i Valters verkstad och där träffade han morfar. Morfar tog upp plånboken och skickade med Anders en 1.000-lapp som ett ekonomiskt stöd ifall kon skulle kasseras.

Morfar var en fantastisk arbetskarl och hjälpte Elof och Stina med gården långt upp i åren. Deras omsorg om morfar var omvitnad. När morfar fyllde 85 år var han Jälas äldste invånare. Som jag minns förlyfte sig morfar på en tung säck och det slog sig på synnerven så att han blev nästan blind. De sista åren vårdades han på Vilskegården, Ålderdomshemmet i Floby. Han var deras äldste patient men den piggast av dem alla.

Personalen, så fort de hade en stund över, flockades kring morfar för att höra hans berättelser eller för att diskutera. Minne och intellekt var knivskarpt livet ut.

Efter ett långt och innehållsrikt liv avled morfar den 30 september 1970, drygt 87 år gammal. En lördag i oktober begravs han på Jäla Kyrkogård och jag gråter. Men i graven återförenas han med sin Hilda. Över 24 års längtan efter sin älskade Hilda var över. Jag gläds över många år tillsammans med morfar och han var en fantastisk morfar.

Göte Gunnarsson
Skövde